

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΛΥΚΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ**

«Γράμματα ενός Αθώου Στρατιώτη»

Ομαδικό εικαστικό αφιέρωμα μνήμης
με αφορμή τη συμπλήρωση εκατό ετών
από τη Μικρασιατική Καταστροφή

Επιμέλεια: Ίρις Κρητικού

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΚΕΦΑΛΟΣ» ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ
Εγκαίνια έκθεσης: Σάββατο 15 Οκτωβρίου 2022 στις 19.00

Σπυρίδων Ευαγγέλου Κοκκίνης 1900-1920

Η έκθεση **«Γράμματα ενός Αθώου Στρατιώτη»** σε διοργάνωση του Λυκείου των Ελληνίδων Παράρτημα Αργοστολίου και της Περιφερειακής Ενότητας Κεφαλληνίας και Ιθάκης, την υποστήριξη του Δήμου Αργοστολίου και την επιμέλεια της αρχαιολόγου και ιστορικού τέχνης Ίριδος Κρητικού, εγκαινιάζεται το Σάββατο 15 Οκτωβρίου στις 19.00 στο Δημοτικό Θέατρο Αργοστολίου «Ο ΚΕΦΑΛΟΣ».

Η έκθεση αποτελεί ομαδικό εικαστικό αφιέρωμα μνήμης με αφορμή τη συμπλήρωση εκατό ετών από τη Μικρασιατική Καταστροφή

Στην έκθεση συμμετέχουν με έργα τους **εξήντα τέσσερις** διακεκριμένοι Έλληνες εικαστικοί με καταγωγή από την Κεφαλονιά, τη Μικρά Ασία αλλά και την υπόλοιπη Ελλάδα. Την παραγωγή της έκθεσης έχει το **Λύκειον των Ελληνίδων Παράρτημα Αργοστολίου**, ενώ την επιμέλεια και το σχεδιασμό της έχει η ιστορικός τέχνης και ανεξάρτητη επιμελήτρια κ. **Τρις Κρητικού**.

Στόχος του αφιερώματος εξαρχής ήταν τα έργα των εξήντα τεσσάρων διακεκριμένων συμμετεχόντων εικαστικών να χρησιμοποιήσουν ως ιστορική αφηγηρία τους το προσωπικό αφήγημα ενός νεαρού Κεφαλονίτη που πολέμησε και χάθηκε πρόωρα στο μικρασιατικό μέτωπο. Να συνομιλήσουν με το κεντρικό αυτό πρόσωπο της εξαντλημένης σήμερα έκδοσης του 1988 «Γράμματα ενός Αθώου Στρατιώτη». Πρόκειται για το corpus των 139 συγκινητικών επιστολών που ο στρατιώτης Σπύρος Κοκκίνης από την Κεφαλονιά έγραψε και απέστειλε διαδοχικά στην οικογένειά του κατά τη διάρκεια της βραχείας συμμετοχής του στη μικρασιατική εκστρατεία, από το 1919 έως το 1920, οπότε και σκοτώθηκε.

Ο Σπύρος Ευαγγέλου Κοκκίνης γεννήθηκε το 1900 στην Αγία Θέκλη Κεφαλληνίας και σκοτώθηκε σε μάχη με «αντάρτες» στις 26.10.1920, ανήμερα του Αγίου Δημητρίου, στην περιοχή της Βίγας κοντά στην Πάνορμο Μικράς Ασίας.

Στα γράμματά του αναφέρονται ο πατέρας του Ευάγγελος Κοκκίνης, κτηματίας (1864-1937) και η μητέρα του Αικατερίνη (που είχε πεθάνει το 1910). Τα αδέρφια του, Γεράσιμος, εκπαιδευτικός, (γεν. 1897 στην Κεφαλονιά και πέθανε στη Θεσσαλονίκη το 1944), Ιπποκράτης, γεν 1905 και έζησε στην Πάτρα. (εν ζωή το 1988), Βεατρίκη, αριστούχος φυσικών επιστημών, που έζησε στην Αθήνα και επιμελήθηκε την έκδοση των επιστολών το 1988. Τέλος, αναφέρεται ο Παναγής, γεννημένος από άλλη μάνα, τη Νικολέττα (πέθανε το 1965), που έζησε στην Αθήνα (εν ζωή το 1988).

Στις 30.8.1919, με Τ.Τ. στρατιωτικής μετακίνησης 913 30, ο Σπύρος Κοκκίνης γράφει το πρώτο του γράμμα: «Αγαπητέ μου Πατέρα χαίρε, είμεθα καλά το αυτό επιθυμώ και δια εσάς ...και να γράφετε τακτικά και για όλα με λίγα λόγια, γιατί όταν είναι πολυλογία βαρύνονται να τα διαβάζουν εις την λογοκρισίαν και τα ξεσχιίζουν. Εσύ αγαπητέ Ιπποκράτη να μου γράφεις κάθε μέρα, γράψε μου πώς πήγαν οι εξετάσεις. Όταν πας στο Ληξούρι αμέσως να γραφτής στη Μουσική. Να προσέχεις τα παιδιά να πηγαίνουν Σχολείο. Δόσε χαιρετισμούς εις την θεία Ροδαμάνθη και θεία Χρυσούλα και εις άλλους. / Είμεθα όλοι καλά. / *Μην έχων έτερον σας φιλώ ο αδελφός σας Σπυρίδων Κοκκίνης*».

Στις 20.10.1920, ανήμερα του Αγίου Γερασίμου, γράφει στον εορτάζοντα αδελφό του Γεράσιμο την τελευταία του επιστολή: «...Σας εύχομαι να διέλθετε εν υγεία και ευτυχία την εορτή σας, ελπίζω δε του χρόνου να είμαι και εγώ ευτού και τότε θα πανηγυρίσουμε όλοι μαζί την εορτή σου. Εδώ δεν τον έχουν ακούσει τον Άγιο».

Επιστρέφοντας νοερά στα ίχνη του, στον τόπο όπου πολέμησε και όπου ο Ελληνισμός υπάρχει από τότε που Αιολείς και Ίωνες εγκαταστάθηκαν στη Μίλητο, την Έφεσο, τη Σμύρνη, την Κίο, την Αρτάκη, την Κύζικο, την Πριήνη, την Άβυδο και τις Κλαζομενές, οι συμμετέχοντες εικαστικοί ξεδιπλώνουν με το δικό τους τρόπο τη μνήμη του στρατιώτη από την Κεφαλονιά, διασώζοντας και μεταγράφοντας στα έργα τους τα πολύτιμα προσωπικά και ιστορικά δεδομένα των επιστολών του.

Ο Σπύρος Κοκκίνης στις επιστολές του προς τους οικείους του περιγράφει τα γεγονότα, παρατηρεί τον κοινωνικό ιστό και αναδεικνύει ιστορικά τους τόπους από όπου περνά.(Πρέβεζα, Ιωάννινα, Μεσογέφυρα, Τσαραπλανά, Θεσσαλονίκη, Τούμπα, Φερεντζίκ-σημερινές Φέρες, Σουφλί, Διδυμότειχο, Σαλτίκι, Δεδεάγατς-σημερινή Αλεξανδρούπολη, Ανατολική Θράκη (χωριό χωρίς

όνομα), Μήδεια, Σκοπός, Αινειάς, Σαράντα Εκκλησιές, Ραιδεστός, Σμύρνη, Πάνορμος, Βίγα). Καμαρώνει και χαίρεται με τους φωτογράφους της οδού Εγνατίας και τα φυτεμένα μπουστάνια των ζαρζαβατικών στο Σουφλί, θαυμάζει την κοσμοπολίτικη Σμύρνη, που τον θαμπώνει με τους δρόμους, τα ζαχαροπλαστεία και τα εμπορικά της περισσότερο από ό,τι η Αθήνα, περιγράφει με διασκεδαστικό τρόπο στον μικρόν του αδελφό έναν αρμένικο γάμο και το άκουσμα μιας λατέρνας στην Πάνορμο. Κι ύστερα, μετά από τέσσερις ημέρες σκληρής πορείας, φτάνει στο τέλος της διαδρομής της ζωής του στη Βίγα. Στις 14 Οκτωβρίου του 1920, γράφει στον πατέρα του και ζητά κάλτσες. Στις 15 Οκτωβρίου, περιγράφει στον Γεράσιμο το λόχο των ευζώνων που συναντά και την επίπονη νυχτερινή στρατιωτική αποστολή προς το Χατζήκιοϊ, που πραγματοποιήσαν με άλογα χωρίς σέλα. Στις 18 Οκτωβρίου, παραπονείται στον Ιπποκράτη για τους ληστές που λυμαίνονται την περιοχή και το ανυπόφορο κρύο. Στις 19 Οκτωβρίου γράφει ξανά στον Γεράσιμο για το κρύο μιλώντας του ταυτόχρονα για το Μέγα Αλέξανδρο και το Γρανικό ποταμό. Τέλος, στις 20 Οκτωβρίου, ανήμερα του Αγίου Γερασίμου, γράφει επιστολή με ευχές για την ημέρα στον πατέρα του, ευχόμενος του χρόνου να συνεορτάσουν στο νησί, ενώ απευθύνεται και στην αδελφή του. Μια δεύτερη ευχετήρια επιστολή γράφει ταυτόχρονα στον εορτάζοντα αδελφό του Γεράσιμο, στην οποία μιλά για μία ακόμη φορά με ιδιαίτερη ζέση για την απαγόρευση του εκκλησιασμού και της χρήσης της ελληνικής γλώσσας. Αυτή έμελλε να ήταν η τελευταία του επιστολή. Τουλάχιστον είναι η τελευταία που κατόρθωσε να φτάσει στα χέρια της οικογένειάς του στην Κεφαλονιά, προτού ο ίδιος σκοτωθεί ανήμερα μιας άλλης μεγάλης ελληνικής γιορτής, έξι ημέρες αργότερα.

Ο Σπύρος Κοκκίνης, μέσα από τις επιστολές του, αποδεικνύεται ιδιαίτερα ευαίσθητος, αφοσιωμένος στην οικογένεια και τα αδέρφια του που ορφάνεψαν όπως κι αυτός, νωρίς από μητέρα, παρατηρητικός, ουσιαστικά «μορφωμένος», με μεγάλη ευαισθησία και αγάπη για την ελληνική γλώσσα, με αισιοδοξία και χιούμορ, με πλήθος ενδιαφερόντων παρά το νεαρό της ηλικίας του. Αμούστακο ακόμη παιδί, δίχως ούτε στιγμή να αμφισβητεί το καθήκον του και να διερωτάται γιατί βρίσκεται στο μάτι του μικρασιατικού κυκλώνα, κρατάει το ηθικό του ακμαιότατο, ζητάει διαρκώς περισσότερα νέα από τους δικούς του, βρίσκει χαρά σε κάθε μικρή απόλαυση. Αναπολεί τη μουσική του τόπου του και απολαμβάνει το πιάνο, όταν φευγαλέα κάπου το ακούει, επιδίδεται σε ανάγνωση λογοτεχνίας και ζητά περισσότερα μυθιστορήματα, κολυμπά με απόλαυση, όταν οι συνθήκες το επιτρέπουν, αγαπά το θέατρο και τον κινηματογράφο και βλέπει με λαχτάρα ταινίες, όταν του δίνεται η ευκαιρία στο μέτωπο. Αδυναμία τρέφει ακόμη στην άθληση, το ψάρεμα και το κυνήγι, που επίσης λαχταρά σαν γνήσιος Κεφαλονίτης. Τέτοια και άλλα ξέφωτα της μικρής του ζωής είναι τα ενδιαφέροντα ενός ειρηνόφιλου καλλιεργημένου νέου από το Ιόνιο, καθώς αναδύονται μέσα από τις επιστολές του. Ενός αθώου στρατιώτη, που είχε σκοπό να γυρίσει στον τόπο του και να ζήσει με τους δικούς του. Αν είχε ζήσει, θα είχε το δίχως άλλο προκόψει, θα είχε φροντίσει συναισθηματικά και πνευματικά τα μικρότερα ορφανά από μάνα αδέρφια του. Θα είχε προλάβει να αγαπήσει και να κάνει δική του οικογένεια. Θα είχε προλάβει να διασχίσει και ενδεχομένως να περιγράψει τον τρομερό 20^ο αιώνα με τον ίδιο συναρπαστικό τρόπο που γνώριζε ήδη η νεανική πένα του.

Ακολουθώντας νοερά τα ίχνη του, στον τόπο, όπου πολέμησε, οι συμμετέχοντες στην έκθεση εικαστικοί ξεδιπλώνουν με το δικό τους τρόπο την ακριβή μνήμη του στρατιώτη Σπύρου Κοκκίνη από την Αγία Θέκλα Κεφαλονιάς, διασώζουν και μεταγράφουν τα πολύτιμα προσωπικά και ιστορικά δεδομένα των επιστολών του. Με στόχο την «οργανική συνομιλία τους» με τις επιστολές, προτάθηκε η ορθή μικρή διάσταση (35x25 εκ.), έτσι ώστε τα έργα που δημιουργήθηκαν να παραπέμπουν σε σελίδες αλληλογραφίας, σε απαντητικές εικονοποιημένες επιστολές. Ζωγραφική και κατασκευή, κέντημα ή κολάζ, φωτογραφική σύνθεση και κεραμική έξεργη ύλη συντάσσονται εδώ και συνομιλούν με το ιστορικό πλαίσιο, το γεωγραφικό πεδίο, τις πολύτιμες πραγματολογικές πληροφορίες και με το συναισθηματικό βάθος των επιστολών, εστιάζουν με σεβασμό και συνέπεια άλλοτε σε λέξεις και άλλοτε σε εκτενείς περιγραφές, άλλοτε σε γεγονότα και άλλοτε σε ψυχικές συνθήκες, άλλοτε στα ιστορικά σημαντικά επεισόδια και άλλοτε στις ενδόμυχες προσωπικές πτυχές

και τις οικογενειακές σχέσεις του επιστολέα, που σταδιακά ξεδιπλώνονται και φανερώνονται στις επιστολές του.

Εικόνες τοπίων και πόλεων, αναμνηστικές φωτογραφίες νεαρών -παιδιών σχεδόν- ένστολων φαντάρων, τοποθεσίες που κινούνται μεταξύ αλήθειας και μύθου στην Άλλη Όχθη της Ελληνικότητας, αιχμάλωτα τριαντάφυλλα ανάμεσα σε σελίδες, απελπισία και ελπίδα, δάκρυα και θαλασσινό νερό, φωτιά, χρώμα και αίμα, νυχτερινές πορείες και ανελέητος ήλιος, οικογενειακοί ιστοί και ερημία, απώλεια και μνήμη, ζωή και θάνατος, ξεθωριασμένες φωτογραφίες, επιστολές και μικρές ζωές που έγιναν μνήμες ζωντανεύουν τώρα ξανά, στα έργα της έκθεσης.

Στην έκθεση, με έργα τους συμμετέχουν:

Κώστας Αγγελάκης, Χρήστος Αλατσάκης, Άννα Αχιλλέως, Κάτια Βαρβάκη, Κωνσταντίνος Βερούτης, Μαρίνα Βλαχάκη, Ειρήνη Βογιατζή, Κική Βουλγαρέλη, Μαίρη Γαλάνη-Κρητικού, Στρατηγούλα Γιαννικοπούλου, Κατερίνα Γραφανάκη, Κρίστι Γρηγορίου, Βερονίκη Δαμιανίδου, Μαριέττα Δενδρινού-Πεπελάση, Δικαία Δεσποτάκη, Μαρία Διακοδημητρίου, Κώστας Ευαγγελάτος, Μάριον Ιγγλέση, Αποστόλης Ιτσκούδης, Μεμάς Καλογηράτος, Μηνάς Καμπιτάκης, Εβίτα Κανέλλου, Ειρήνη Κασοκάκη, Νικόλας Κληρονόμος, Γεωργία Κοκκίνη, Στέλλα Κομηνά, Νίκος Κόνιαρης, Σοφία-Ρόουζ Κοσμίδου, Κωνσταντίνος Κουτούμπας, Νίκος Λεοντόπουλος, Βασίλης Λιαούρης, Κώστας Μανιατόπουλος, Λίζα Μέρλιν-Βασιλάτου, Μάνος Μπατζόλης, Μηνάς Μαυρικάκης, Ορφέας Μπάτσιος, Αθηνά Μπίκου, Γεωργία Μπλιάτσου, Αγγελική Μπόμπορη, Ισμήνη Μπονάτσου, Ρούλη Μπούα, Γιάννης Μπρούζος, Μαίρη Νταγιαντά, Ισαβέλλα Ντάσση, Ιόλη Ξιφαρά, Βασιλική Πανταζή, Γεύσω Παπαδάκη, Ιωάννα Παρασκευά, Χριστίνα Παρασκευοπούλου, Μαρία Πάστρα, Ελένη Πεχλιβάνη, Μπάμπης Πυλαρινός, Ράνια Ράγκου, Αντωνία Σιμάτου, Έφη Σπηλιώτη, Ματίνα Σταυροπούλου, Μαρίνα Στελλάτου, Νίκος Τριανταφύλλου, Κλαίρη Τσαλουχίδη-Χατζημηνά, Κατερίνα Τσεμπελή, Αγάπη Φεσατίδου-Ψαρράκη, Μαρία Χαλκιά, Αθηνά Χατζή, Νίκος Χιωτίνης.

Η έκθεση «**Γράμματα ενός Αθώου Στρατιώτη**» θα λειτουργεί για το κοινό έως και τις 30 Οκτωβρίου. Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα έως και Παρασκευή 17.30 – 20.30, (το πρωί επισκέψεις σχολείων), Σάββατο και Κυριακή 11.00-13.00 & 17.30-20.30.

Οι ενδιαφερόμενοι για επιπλέον πληροφορίες μπορούν να επικοινωνούν με το Λύκειο των Ελληνίδων στο τηλέφωνο : 2671023019, 2671023513, 2671024960, 2671028942.

Με αφορμή την έκθεση, σχεδιάστηκε αναλυτικός κατάλογος από τον κ. Νίκο Λεοντόπουλο. Τα κείμενα καταλόγου υπογράφουν οι: **Ευρώπη Μοσχονά – Μαραγκάκη**, Πρόεδρος του Λυκείου των Ελληνίδων Παραρτήματος Αργοστολίου & Επίτιμη Σχολική Σύμβουλος Φιλολόγων, **Σταύρος Τραυλός**, Αντιπεριφερειάρχης Κεφαλληνίας και Ιθάκης, **Θεόφιλος Μιχαλάτος**, Δήμαρχος Αργοστολίου, **Ευάγγελος Κοκκίνης**, απόγονος Σπ. Κοκκίνη & **Τρίς Κρητικού**, επιμελήτρια της έκθεσης.

Στο διάστημα λειτουργίας της έκθεσης, η οποία θα διαρκέσει έως και τις **30 Οκτωβρίου 2022**, προγραμματίζονται οι ακόλουθες παράλληλες δράσεις:

«Γράμματα ενός αθώου Στρατιώτη»- ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

I. ΚΥΡΙΑΚΗ, 16 Οκτωβρίου 2022, ώρα 07:00 μ. μ.

1. «Το Λύκειο των Ελληνίδων Παράρτημα Σμύρνης», ΕΥΡΩΠΗ ΜΟΣΧΟΝΑ-ΜΑΡΑΓΚΑΚΗ, Φιλολόγος, Πρόεδρος Λυκείου των Ελληνίδων Παράρτημα Αργοστολίου (Λ.Ε.Α.)
2. «Γράμματα ενός αθώου στρατιώτη» (Πληροφορίες για τους τόπους, τους ανθρώπους, τον πολιτισμό από τις επιστολές του Σταύρου Κοκκίνη), ΧΡΙΣΤΟΘΕΑ ΚΟΣΜΑΤΟΥ, MSc Διδασκαλίας Αγγλικής, πτ. Δημοσίων Σχέσεων, Θεολόγος, Γραμματέας Λ.Ε.Α.
3. «Σμύρνη αγαπημένη: Περιγραφή –Ξενάγηση, η κοινωνία της Σμύρνης, η εκπαίδευση και ο πολιτισμός», ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΚΟΥΜΑΡΙΩΤΗ- ΖΗΝΕΛΗ, Φιλολόγος, Συνέφορος Λαογραφικού –Φιλολογικού του Λ.Ε.Α.
Μουσική: ΑΔΑ ΣΙΜΑΤΟΥ, Πιανίστα

II. ΔΕΥΤΕΡΑ, 17 Οκτωβρίου 2022, ώρα 07:00 μ. μ.

«Το ολοκαύτωμα της Σμύρνης μέσα από τις μνήμες των επιγόνων: Αφηγήσεις εκ του σύνεγγυς και διαδικτυακά», ΑΝΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ, Κοινωνική Λειτουργός, Πολιτική Επιστήμων, Ταμίας Λ.Ε.Α.

III. ΣΑΒΒΑΤΟ, 22 Οκτωβρίου 2022, ώρα 07:00 μ. μ.

1. Μικρασιατική καταστροφή –Προσφυγιά: Μαρτυρίες
 - «Λαϊκές διηγήσεις», ΒΑΣΩ ΧΑΛΙΩΤΗ, Εκπαιδευτικός, Μέλος Λ.Ε.Α.
 - «Πεζογραφία», ΠΑΤΡΟΥΛΑ ΒΑΡΤΕΛΑΤΟΥ, Εκπαιδευτικός, Έφορος Χορού Λ.Ε.Α.
 - «Ποίηση», ΕΛΕΝΗ ΦΩΗ, Εκπαιδευτικός, Έφορος Λαογραφικού-Φιλολογικού Λ.Ε.Α.
2. «Σαν παραμύθι... Σμυρναϊκά παραμύθια και νανουρίσματα», ΖΕΦΗ ΤΣΟΚΑΝΑΡΙΔΟΥ, MSc Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας και Δημόσιας Ιστορίας, Εκπαιδευτικός, Μέλος Λ.Ε.Α.

IV. ΚΥΡΙΑΚΗ, 23 Οκτωβρίου 2022, ώρα 07:00 μ. μ.

1. «Μικρά Ασία: Μουσική- Χορός- Φορεσιά κατά τόπους», ΕΙΡΗΝΗ ΜΟΣΧΟΝΑ- ΚΑΡΚΑΒΕΛΑ, Γυμνάστρια Προσ/μένης Φ.Α., Συνέφορος Ιματιοθήκης Λ.Ε.Α.
2. «Ντεφιλέ» (Συμμετέχει το τμήμα χορού των εφήβων), ΕΘΕΛ ΚΡΗΤΙΚΟΥ, Εκπαιδευτικός, Έφορος Ιματιοθήκης Λ.Ε.Α., ΕΙΡΗΝΗ ΜΟΣΧΟΝΑ-ΚΑΡΚΑΒΕΛΑ, ΕΛΠΙΔΑ ΚΟΣΜΑΤΟΥ, Εκπαιδευτικός, Συνέφορος Χορού Λ.Ε.Α.
3. «Χοροί Μικράς Ασίας» (Συμμετέχει το τμήμα χορού των εφήβων)
Δασκάλες χορού: ΒΕΝΕΤΙΑ ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΥ, ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΜΕΤΑΞΑ
Μουσική: ΑΔΑ ΣΙΜΑΤΟΥ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗΣ, Μουσικολόγος, Εκπαιδευτικός

V. ΠΕΜΠΤΗ, 27 Οκτωβρίου 2022, ώρα 07:00 μ. μ.

«Σμυρναΐκη κουζίνα: Γλυκά- Φαγητά», ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ,
Θεολόγος, Έφορος Οικοτεχνίας Λ.Ε.Α.
Μουσική: ΑΔΑ ΣΙΜΑΤΟΥ

**VI. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ,
πρωινές ώρες**

Συντονίζουν: ΣΤΑΜΩ ΜΑΣΤΡΟΚΑΛΟΥ, Εκπαιδευτικός, Αντιπρόεδρος Λ.Ε.Α., ΕΥΡΩΠΗ
ΜΟΣΧΟΝΑ- ΜΑΡΑΓΚΑΚΗ, ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΚΟΥΜΑΡΙΩΤΗ- ΖΗΝΕΛΗ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Ξεναγεί: ΜΑΡΙΝΑ ΣΤΕΛΛΑΤΟΥ, Ζωγράφος

Όλες οι δράσεις θα λάβουν χώρα στο δημοτικό θέατρο Αργοστολίου «Ο ΚΕΦΑΛΟΣ».